

همبستگی هفتگی

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۱۳۸

۶ فوریه ۲۰۰۴
۱۷ بهمن ۱۳۸۲

HAMBASTEGI
WEEKLY PAPER OF IFIR

www.hambastegi.org

نمی خواهم مسیر سرنوشتم را قرآن تعیین کند!

شیوا
محبوبی

"دین و خدا و پیغمبر را قبول ندارم، نمیخواهم مسیر سرنوشتم را قرآن تعیین کند، نمیخواهم دست و پایم توسط سنت و مذهب بسته شود... این بخشی از نامه فریده اسدی زن پناجویی است که به همراه نازیلا محمدحسینی زمانی، ماههاست در دشوارترین شرایط جهت پذیرفته شدن حق پناهندگی‌شان از سوی کمیساریای عالی پناهندگان در ترکیه، به تحصن و مبارزه شان ادامه داده اند.

صفحه ۲

چند خبر مهم پناهندگی

"کمپین
عفو بین الملل"

صفحه ۶

مرگ بر جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی و برابری!

در دفاع از پناهندگان، جامعه هلند در خشم و اعتراض

فرشاد حسینی

بدنبال اعلام تصمیم دولت و پارلمان هلند مبنی بر اخراج ۲۶۰۰۰ پناهجو از هلند ظرف سه سال آینده، موجی از اعتراضات توسط مردم آزادیخواه و انسان دوست هلند در سراسر این کشور دامن زده شده است. این تصمیم عمیقاً ضد انسانی کل جامعه هلند را به یک مصاف و مبارزه وسیع و گسترده درگیر کرده است. جامعه هلند امروز با یک تب بحرانی بیسابقه ایی مواجه شده و این کشور را به یکی از مهمترین کانونهای داغ دفاع توده های مردم از پناهجویان تبدیل کرده است. دولت هلند امروز شاهد گسترده ترین و بی نظیرترین تعرضات به حقوق پناهندگی و حقوق رفاهی جامعه و از سوی دیگر وسیعترین مبارزه و دفاع جامعه از حق پناهندگی و از حقوق رفاهی و مدنی میباشد.

صفحه ۳

به یاد دختری که در سوئد کشته شد!

صفحه ۴

مصاحبه رادیو انترناسیونال با اسماعیل مولودی

دین، خدا و پیغمبر را قبول ندارم!

صفحه ۵

فریده اسدی

نامه یک پناهجو که شش سال در ترکیه بسر می برد.

صفحه ۲

کمپین دفاع از جمال صابری در ژاپن تشکیل شد!

جمال صابری
پناهجوی بازداشتی

رفقای عزیز
من عضو دبیرخانه کمپین "جمال را آزاد کنید" در ژاپن هستم. رفیق ایرانی ما، جمال صابری در ۳۰ اکتبر سال گذشته دستگیر شد و الان در بازداشتگاه یوشیکو در غرب توکیو است. در حالیکه زیر فشار زیاد و موقعیت بسیار بدی بسر می برد، با شجاعت تمام روح مبارز خود را حفظ کرده است. او اخیراً کمپین نجات کبری رحمانپور را به ژاپنی ترجمه کرده است که مردم ژاپن را از آن مطلع کند و برایش حمایت جلب کند. من آنرا در این صفحه جدید با عکس های مربوط گذاشته ام.

حمایت از کبری رحمانپور و حزب کمونیست کارگری ایران
توسومورا هیروشی

بعد از اینکه اطلاعات بیشتری از آنها خواستم، نوشتند:

دوست عزیز رضا مرادی
از پاسخ سریعتان ممنونم

منصور حکمت

با سرکوب خونین انقلاب ایران و تحمیل یک زندگی فوق ارتجاعی به مردم، دهها هزار انسان گریخته از دست جمهوری اسلامی، تنها و بدون تشکل راهی بسوی امنیت و آرامش در ورای مرزهای ایران می جستند. متشکل کردن این موج عظیم انسانی حول مدرن ترین و انسانی ترین دست آورده های بشری، دفاع بی قید و شرط از حق پناهندگی مردم ایران و قرار دادن این مردم در کنار مبارزات انساندوستانه و کارگری در غرب علیه راسیسم، فاشیسم و نابرابری اجتماعی، ایجاد سازمانی غیرحزبی و فرامحلی، بدون در نظر گرفتن ملیت، مذهب، جنسیت و تعلق تشکیلاتی را به یک ضرورت فوری تبدیل می کرد. همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی پاسخ منصور حکمت به این ضرورت بود.

بقول او: "همه داستان زندگی ما تغییر زندگی انسان است".

کمپین دفاع از جمال ...

متأسفانه هنوز صفحه انگلیسی نداریم. با وجود اینکه فعالین ما انگلیسی نمی نویسند من در اولین فرصت صفحه انگلیسی را آماده می کنم.

اینها اطلاعات مختصری هستند که خواسته بودید جمال صابری سال در سال ۱۹۹۰ به ژاپن آمد. او به حزب کمونیست کارگری ایران پیوست و عضوی از حزب کمونیست کارگری در ژاپن شد. او به تاریخ ۱۰ مه ۲۰۰۱ به وزارت دادگستری ژاپن اعلام پناهندگی کرد، وزیر تقاضای پناهندگی را به تاریخ ۲۸ مارس ۲۰۰۲ رد کرد، او در آپریل ۲۰۰۲ تقاضای فرجام کرد. وزارت دادگستری تقاضای فرجام را نیز رد کرده و حکم دیپورت صادر و در تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۰۳ او را در بازداشتگاه مهاجرت یوکوهامای بخش توکیو زندانی کردند. رفقا و دوستانش و گروه های کمونیست اینجا با ملاقات او و ثبت رسمی گروهی برای حمایت از جمال به حمایت از او پرداختند. نام گروه کمپین "جمال را آزاد کنید" است که در تاریخ ۲۶ نوامبر ۲۰۰۳ شروع بکار کرد.

توسط سه وکیل، ما به تاریخ ۲۸ ژانویه ۲۰۰۳ دادنامه ای علیه وزیر دادگستری، بازداشتگاه شرق ژاپن برای آزادی جمال به دادگاه بخش توکیو ارائه داده ایم.

کمپین جمال را آزاد کنید، اولین تظاهرات خود را برای توقف اخراج جمال و دریافت حق پناهندگی در تاریخ ۳۱ ژانویه ۲۰۰۳ در توکیو برگزار کرد.

همبستگی با شما
هیروشی

جلسه اعضای کمپین دفاع از جمال صابری در ژاپن

عنوان یکی از همکاران فدراسیون
از هیچ کمکی دریغ نمی کنم.
موفق باشید.

رضا مرادی

جواب علی به رضا مرادی
با سلام و خسته نباشد. آقای مرادی و دوستان! من وقتی نامه شما را خواندم باور کنید بعد از ۶ سال احساس دلگرمی کردم. ممنون. لازم به ذکر است اگر در رابطه با ما اطلاعاتی می خواهید با کمال میل در خدمت شما خواهم بود.

مشکلات اجتماعی، آن هم در سن نوجوانی وارد ترکیه شده ایم. با توجه به اینکه فلسفه وجودی سازمان شما کمک به پناهندگان و نجات از این شرایط بحرانی و طاقت فرسا می باشد و من سازمان و یا نهاد دیگری را نمی شناسم که به ما پناهجویان ایرانی کمک کند از شما طلب یاری و کمک دارم. من بی صبرانه منتظر جواب شما هستم.

جواب رضا مرادی مسئول دریافت امیل های فدراسیون
دوست عزیز، علی ...

نامه شما را خواندم و واقعا متأسفم که در این موقعیت هستید. امیل شما را به مسئول تشکیلات کشورهای هم مرز با ایران (نسرین رمضانعلی) می فرستم و ایشان به مشکل شما رسیدگی می کنند. در ضمن من هم به نوبه خودم به

سرکوب و بی حقوقی این زنان در فرمولبندی "حقوق بشر" آنها نمیگنجد، چرا که مفهوم "حقوق بشر" آنان محدود تر از آن است که شامل حال اکثریت جمعیت دنیا بشود؛ چرا که اصولا پذیرش پناهنده دیگر سودی برایشان در بر ندارد. حق پناهندگی حق تمام زنانی است که از فرهنگ و قوانین ارتجاعی و اسلامی گریخته اند. این حق را تنها ما، کسانی که قلبشان برای بشریت میتپد میتوانند به حافظان "نظم نوین جهانی" که شمره ای جز جنگ و کشتار و آوارگی برای مردم به ارمغان نیاورده اند، تحمیل کند. به کمپین دفاع از انسانیت پیوندید.

شیوا محبوبی

همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی - پروژه زنان پناهجو
۳ فوریه ۲۰۰۴

نامه یک پناهجو ...

د
با سلام و خسته نباشید به شما عزیزان.
من علی ... هستم و ۲۲ سالم است که حدود ۶ سال به اتفاق پدر و برادر کوچکم در ترکیه بسر می برم. مددکاران گرامی! در حال حاضر پدرم از نظر روحی در وضعیت بحرانی بسر می برد بطوری که دست روی ما بلند می کند و ما را مورد اذیت و آزار قرار می دهد.

در حال حاضر من و برادرم به مدت ۱۵ روز بعنوان اعتراض در مقابل یوان آنکارا بسر میبریم و این در حالی است که هم از نظر مالی هم به دلیل سرمای شدید تحت فشار قرار داریم و یوان هم تاکنون چیزی جزء جوابهای غیر معقول به ما نداده است. قابل ذکر است ما به هیچ سازمان سیاسی وابسته نیستیم و فقط به دلیل

نمی خواهم مسیر زندگی ...

فریده و نازیلا به دنیا اعلام میکنند که نمیخواهند قربانی قوانین ضد زن و جنایتکارانه اسلامی شوند. صدای آنها انعکاس صدای هزاران زن پناهجویی است که از دست اسلام سیاسی گریخته اند و به امید یافتن یک زندگی انسانی به کشورها و مراجع به اصطلاح پناهنده پذیر پناه آورده اند. این زنان در این کشورها گاهی حتی محروم از ابتدایی ترین امکانات زندگی در سختترین و توهین آمیز ترین شرایط زندگی میکنند و تلاش آنها انعکاس مبارزه میلیونها زنی است که هر روزه در کشورهای تحت حاکمیت قوانین اسلامی بر علیه بی حقوقیشان اعتراض میکنند. انعکاس صدای میلیونها زنی است که اعلام میدارند سنگسار و بردگی و تحقیر زن انتخاب و فرهنگ آنها نیست بلکه فرهنگ کثیف اسلامی است که بر آنان تحمیل شده و زندگیشان را به جهنم تبدیل کرده است. این زنان برای احقاق حقوقشان مبارزه میکنند و در این راه، بشریت آزادیخواه و متمم دنیا را پشت سر خود دارند. صدها نفر و دهها سازمان مدافع حقوق زنان از سراسر دنیا حمایت خود را از فریده و نازیلا اعلام کرده اند. اینان کسانی هستند که فریده و نازیلا را نمیشناسند و هرگز آنها را ندیده اند اما با شنیدن خبر وضعیتشان با تمام خشمشان از سراسر دنیا به دفتر کمیساریای عالی پناهندگان در ترکیه اعتراض میکنند و اعلام میکنند که نازیلا و فریده باید به عنوان پناهنده پذیرفته شوند، حقوق زنان و انسانها جهانی است و آنها حاضر نیستند این توهین به بشریت را قبول کنند.

شرایط تحقیرآمیز این زنان، سنگسار و شکنجه شان تحت قوانین اسلامی دلیل قانع کننده ای برای پذیرفتنشان توسط کمیساریای عالی پناهندگان و کشورهای غربی نیست چرا که

در دفاع از پناهندگان ...

سیاستهای جدید ضد پناهندگی در هلند

دولت هلند مدتی است که به یک چهره و شاخص اصلی تعرضات به حقوق پناهندگی و حقوق مدنی مردم تبدیل شده است. پروسه پاکسازی پناهنده در هلند مدتها پیشتر و در دوران حکومت حزب کارگر هلند (PVDA) از اواخر دهه ۹۰ شروع شد و طی سه سال گذشته روز بروز گسترش یافته و چهره خشن تری میگیرد. سیاستهای جدید پناهندگی دولت دست راستی قرار است میخ آخر به تابوت حق پناهندگی در هلند باشد.

تلاش حقوقی برای نهادینه کردن پروسه اخراج پناهیجویان و بستن پرونده دفاع از پناهنده از سال ۱۹۹۹ و با معرفی قانون جدید پناهندگی آغاز شد. این قانون خود مملو از بندها و تبصره هایی است که تنها با هدف عدم پذیرش حق پناهندگی برای پناهیجویان و اخراج فوری آنها به کشورهای خود تنظیم شده بودند. این قانون در سال ۲۰۰۰ به تصویب رسیده و از آوریل سال ۲۰۰۱ به مرحله اجرا گذاشته شد. این قانون برای دولت هلند تبدیل به ابزاری شد که بتواند کلیه موانع حقوقی و قانونی دفاع از پناهنده در هلند را پس زده و عملاً پناهیجویان را بدون پوشش های قانونی در موقعیت آسیب پذیری قرار دهند. با این قانون دولت هلند میخواست از سویی مرزهای خود را بروی پناهیجویان بسته و پناهیجویان تازه وارد را تنها ظرف ۴۸ ساعت از پروسه پناهندگی خارج ساخته و از سوی دیگر به جنگ صد هزار پناهیجویی برود که دست به نقد در هلند زندگی میکردند. از همان موقع شروع بحث تصویب قوانین جدید پناهندگی در هلند مبارزات مردم و سازمانها و نهادهای مدافع حقوق پناهندگی شروع شد. اما این مبارزات به یک مبارزه اجتماعی وسیع تبدیل نشد. با روی کار آمدن احزاب دست راستی دمکرات مسیحی (CDA) و لیبرال (VVD) و دیمکرات (D66) شمشیر دولبه دولت دست راستی از رو بسته شد. اینبار نه تنها پناهندگان بلکه مردم محروم جامعه هلند و امکانات رفاهی و اجتماعی این مردم نیز مورد آماج تعرضات قرار گرفت.

اعلام پلاتفرم تعرض به حقوق اجتماعی و پناهندگی توسط دولت، ناقوس اعتراضات اجتماعی علیه دولت را بصدا درآورد. دیگر برای همه مردم حتی کسانی که به این احزاب رای داده بودند روشن شد که دور جدیدی از وسیعترین تعرضات به ابتدایی ترین و پایه ای ترین حقوق و دست آوردهای رفاهی در جامعه شروع شده است. با اعلام تصمیم رسمی دولت مبنی بر اخراج ۲۶۰۰۰ پناهیجو از هلند و همچنین پذیرش تنها ۲۲۰ پناهیجو از کل بیش از ۸۰۰۰ پناهیجویی که بیش از ۵ سال در هلند اقامت

داشتند و قرار بود تحت عنوان "پوزش بزرگ" اقامت دائم دریافت کنند. استارت این مبارزه وسیع اجتماعی زد شد. اکنون بیش از دو هفته است که این مبارزات روز به روز در هلند در حال گسترش است. مردم هلند در مقابل دولت "نمیگذاریم کسی در خیابانهایمان بی سرپناه بماند. نمیگذاریم کسی که وارد جامعه ما شده در کشورمان بمیرد. نمیگذاریم کسی که در اینجا زندگی کرده را به خانه های پر رنج و عذابشان بفرستند. نمیگذاریم کودکانی که در هلند بدنیا آمده اند را از هلند بیرون کنند. با تمام وجود با آنها هستیم" (از یک نامه سرگشاده مردم به میدیا در شمال هلند)

مردم در ابعاد وسیعی به دفاع از پناهیجویان رو آورده اند. تظاهراتهای مختلفی هر روزه در هر شهرها و روستاهای هلند علیه تصمیم وزیر مهاجرت سازمان داده میشود. تشکلهای و ائتلافهای جدیدی در دفاع از پناهیجویان بوجود آمده اند. دفاع از پناهندگان به یک موضوع حاد و روز جامعه تبدیل شده است. در مدارس و دانشگاهها و کالجها و ادارات، در کارخانه ها و خیابانها همه جا مردم با نفرت از سیاست

اعتراضات کاهش نیافته و دامنه آن حتی به شعبات این احزاب کشیده شده است. شعبه فریزلند حزب حاکم دمکرات مسیحی رسماً اعلام کرده که به این سیاست حزب خود انتقاد داشته و مبارزات مردم در دفاع از پناهیجویان را محترم میشمارد.

مبارزات جاری در دفاع از حقوق پناهندگی در هلند، طلوعه دور نوینی از مصافهای جدید پیشروی جنبش پناهندگی و جنبش دفاع از حقوق مدنی است. تعرض وسیع و سازمان یافته به حقوق پناهندگی امروز دقیقاً بر بستر تعرض به حقوق مدنی و اجتماعی کل جامعه جاری میشود. با این تعرضات میخوانند مهر نظم نوین جهانی را نه تنها به حقوق پناهندگی و انسانی بلکه به اساس جهان نگرانی انسان و طرز تلقی شان از زندگی و نیازهای انسانی و روابط انسانی و در نتیجه و ادامه آن به کل مبارزات و جنبشهای دفاع از حقوق مدنی و انسانی بگویند. میخوانند پناهیجو را در مقابل کارگر. کارگر را در مقابل بیکار، بیکار را در مقابل رقابت فردی برای موقعیت برتر زندگی همدیگر را پاره کنند. این منطق و فلسفه وجودی این نظم نوین بورژوازی است. مبارزات مردم هلند را در واقع باید اعتراض این بشریت در این جغرافیا به این منطق و تلاش سبانه بورژوازی در سطح بین المللی دید. این مبارزات وسیع نه از روی ترحم به عده ای پناهیجو که از سر دفاع از حقوق پایه ای انسانی صورت میگیرد. دنیا در آستانه چنین اعتراضات وسیعی قرار گرفته است. امروز هلند فردا همه جا،

همبستگی هفتگی

جمعه ها منتشر میشود

سردبیر: کیوان جاوید

تلفن:

+ 44 79 5667 5218

ایمیل:

k.javid@ukonline.co.uk

به یاد دختری که در سوئد کشته شد! (فستیوال گل میخک سفید)

مصاحبه رادیو انترناسیونال با: اسماعیل مولودی

مصاحبه اسماعیل مولودی با رادیو انترناسیونال در مورد فعالیتهای فدراسیون در سوئد
رادیو انترناسیونال: در روزهای اخیر شما یک فستیوال بزرگ برگزار کردید، یا بهتر بگویم که فدراسیون یکی از تشکلهایی بود که این فستیوال را در گرامیداشت دختری که در سوئد بقتل رسید است برگزار کرد. لطفا در این مورد توضیح دهید که فستیوال چگونه برگزار شد؟ مشخصا در مورد فعالیتهای فدراسیون در سوئد بگوید.

اسماعیل مولودی
ما همراه با کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران و خانه آینده در گوتنبرگ فستیوال یک هفته ای برگزار کردیم که مورد استقبال فراوانی قرار گرفت. این فستیوال وارد دومین سال خود شد و در گرامیداشت فادیمه ساهیندال که در افسالا (سوئد) دو سال پیش بدست پدرش کشته شد و یکی از تراژدی های تکاندهنده در جامعه سوئد است. فستیوال بنام گل میخک سفید (که گل مورد علاقه فادیمه بود) از ۱۶ ژانویه تا ۲۱ ژانویه ادامه داشت.

یکی از فعالیتهای فدراسیون جواب دادن به مسائل و مشکلات روزمره مهاجرین در جامعه است و اتفاقاتی که در زندگی اجتماعیشان میافتد. در همین رابطه فدراسیون وظیفه خود میداند که برخوردی صریح و جدی به سیاست ارتجاعی نسبت فرهنگی در جامعه سوئد داشته باشد. سیاست نسبت فرهنگی سیاستی ارتجاعی و راسیستی است که از جمله دولتهای اروپایی در رابطه با برخورد به مسائل و مشکلات جامعه مهاجرین در کشور خود از آن استفاده میکنند. یعنی یک سیاست پست مدرنیستی است که اجازه میدهد فرهنگ ارتجاعی، مذهب، مدارس مذهبی، حجاب اجباری برای کودکان و برخوردهای مردسالارانه در بین خانواده های مهاجر گسترش یابد. همین باعث شده که جریانهای ارتجاعی و مذهبی در جامعه اروپا دست و پا بگیرند،

فعالیتهايشان را گسترش دهند. ما علیه این فعالیتهای و سیاست نسبت فرهنگی فعالیت میکنیم. رادیو انترناسیونال: این مسئله چقدر میتواند ربط پیدا کند به تحرک جدید یا بیشتر اسلام سیاسی در رابطه با حجاب و ممنوعیت حجاب در فرانسه که این اواخر مطرح شده؟

اسماعیل مولودی: ربط مستقیمی دارد، چون به اعتقاد ما در رابطه با سیاست نسبت فرهنگی که جزو سیاست رسمی کشورهای اروپایی است. اجازه میدهد نیرو های ارتجاعی دیگر از مذاهب نیز پروبال بگیرند. خود سیاست نسبت فرهنگی که دولتهای اروپایی علیه مردم از آن استفاده میکنند، بخش زیادی به این برمیگردد که جامعه را به اروپایی و غیر اروپایی تقسیم کنند و غیر اروپایی ها را در گتوهای حاشیه شهرها نگهدارند. انسانها را به سوئدی و غیر سوئدی، انگلیسی و غیر انگلیسی، فرانسوی و غیر فرانسوی تقسیم کند. تحت این نام اجازه میدهند افکار و عقاید قرون وسطی در بین مهاجرین گسترش یابد. این سیاست مردم غیر سوئدی را از جامعه میزبان جدا میکند تا بتوانند آنها را در گتوهای حاشیه شهرها نگهدارند. بیکاری، فقر و پایین بودن استانداردهای زندگی در این مناطق باعث شده انسانها توقعشان از خود و زندگیشان محدود و پایین باشد تا بتوانند هر بلایی سرشان بیاورند. مثلا در یکی از گتو های شهر مالمو در جنوب سوئد. برای پیدا کردن آپارتمان احتیاجی ندارید با شرکتهای ساختمانی و یا اداره مسکن تماس بگیرید. بلکه میتوانید از طریق رئیس قبیله و یا امام محل آپارتمان پیدا کنید. اینها بارقه ها و زیانهای نسبت فرهنگی است که انسانها را از جامعه و روابط اجتماعی مدرن دور نگه میدارد. این باعث میشود رئیس قبایل و امامها پا بگیرند حتی گروههای تروریستی اسلامی از این گتوهای حاشیه شهرها سربازگیری میکنند. در این گتوها مذهب و خرافات، عقاید زن ستیز و مردسالار،

کلاس قرآن دست بالا دارند که زندگی زنان و دختران جوان در خانواده ها را مجالده کرده. فادیمه ساهیندال بدست پدرش کشته شد ولی نمونه بارز قربانیان سیاست نسبت فرهنگی است. ما در جامعه علیه این گروههای ارتجاعی افشاگری میکنیم، برنامه و نظراتشان را نقد میکنیم و افکار عمومی جامعه را متوجه حرکاتشان میکنیم.

رادیو انترناسیونال: فستیوال چگونه برگزار شد؟

اسماعیل مولودی: خیلی عالی بود روز ۱۶ ژانویه فستیوال را با نمایش فیلم مستندی در مورد وضعیت زنان شروع کردیم. روزهای ۱۷ و ۱۸ ژانویه در مرکز شهر گوتنبرگ میز کتاب و چادر اطلاعاتی داشتیم، روز ۲۰ ژانویه سمینار بزرگ و باشکوهی برگزار کردیم که صدها نفر از مسئولین دولتی، دست اندرکاران استان غرب سوئد، معلمان و سازمانهایی که در امر مسائل اجتماعی فعال هستند در این سمینار شرکت کردند. سمینار با صحبتهای پروین کابلی مسئول کمپین دفاع از حقوق زنان افتتاح شد و سخنرانان در مورد مسائل و مشکلات دختران در بعضی از خانوادههای مهاجر صحبت کردند. من جزو سخنرانان بودم که در صحبتهایم به بی توجهی مسئولین دولتی اشاره کردم که با سیاست نسبت فرهنگی حقوق انسانهایی که متولد سوئد نیستند را پایمال میکنند. سمینار با استقبال فراوانی چه از طرف مردم و چه از طرف رسانه ها روبرو شد.

رادیو انترناسیونال: حال برگردیم به فعالیتهای فدراسیون در سوئد. فدراسیون در جامعه سوئد چه نقشی برای فعالیتهای خود قائل است و در چه زمینه هایی فعال هستید؟

اسماعیل مولودی: فدراسیون دو عرصه مهم را میدان فعالیت خود تعریف کرده. یکی مسئله سیاست پناهندگی و مشکلات پناهجویان است و دیگری خود زندگی مهاجرین در جامعه میزبان و برخورد به افکار و عقاید راسیستی و غیر انسانی که در جامعه تحت نام نسبت فرهنگی عمل میکند. مثلا

برمیگردم به فستیوالی که برگزار کردیم. ما اجازه نمیدهیم که مسئولین مملکتی زیر نام نسبت فرهنگی زندگی انسانها را به نابودی بکشانند. ما نماینده مدرنیسم و سکولاریسم در جامعه هستیم. ما نمایندگان سرسخت برابری انسانها در جامعه سوئد هستیم. من و دهها رفیق و فعال دیگر در مورد مسائل اجتماعی و برابری در جامعه قلم میزنیم، مصاحبه رادیویی و تلویزیونی میکنیم تا جامعه را متوجه اتفاقات روزمره کنیم و در دفاع از برابری انسانها نقش داریم. ما موی دماغ جریانات ارتجاعی و مذهبی در جامعه سوئد هستیم.

رادیو انترناسیونال: برخورد جامعه به فعالیتهای شما و امثال شما چگونه است؟

اسماعیل مولودی: خیلی عالی. البته همیشه باید دولتمردان و موضعشان را از مردم جامعه جدا کرد. دولت سوئد مثل هر دولت اروپایی دیگر طراح و مجری سیاست نسبت فرهنگی است، سیاست ارتجاعی دولتها بخاطر مناسبات اقتصادی و سیاسی خود اجازه میدهند که افکار ارتجاعی رشد کند. فرهنگ قبایل و مذهب رشد کند تا بتوانند سطح توقع انسانها را پایین بیاورند. به همین دلیل است که سیاست نسبت فرهنگی راسیستی است زیر تلاش میکند مهاجرین را همیشه زیر دست نگهدارد. که ما با آن بصورت روزمره درگیریم. اما یکی از دلایلی که ما امروز در جامعه صدایمان بلند است اولاً ما صدای رادیکال مردم آزادیخواه هستیم و در این رابطه از طرف هزاران انسان مدرن و آزادیخواه در جامعه سوئد حمایت میشویم. روزنامه ها و رادیو و تلویزیون نمیتوانند ما را نادیده بگیرند. بطور روزمره ما در تماس با جریانات آزادیخواه در سوئد هستیم و این سرمایه بزرگی برای ماست. اگر ما این نیروی عظیم اجتماعی را نداشتیم قطعاً صدایمان به هیچ جایی نمیرسید. مثلا همین فستیوال از روز اول مورد استقبال قرار گرفت و رسانه ها در موردش نوشتند و فعالیتهایش را دنبال

دین، خدا و پیغمبر را قبول ندارم!

من فریده اسدی هستم. دین و خدا و پیغمبر را قبول ندارم. نمی خواهم مسیر سرنوشت را قرآن تعیین کند. نمی خواهم دست و پام توسط سنت و مذهب بسته شود. عقیده ام علم و دانش و حقیقت است نه خرافات پوچ و بی اساس به نام دین.

در طول زندگی ایم در رژیم ستمگر اسلامی با نابرابری، بی حقوقی و بی عدالتی در جای جای زندگی ام روبرو بودم و علیرغم همه تلاشم برای یک زندگی درست و اصولی، مزدوران رژیم مانع و سد راهم شدند و به ناچار به ترکیه و سازمان ملل پناه آوردم.

علیرغم اینکه جمهوری اسلامی باز هم ناقض حقوق بشر شناخته شد اما سازمان ملل درد ما، رنجها و محرومیتها و بی حقوقی هایی که با آن دست به گریبان بودیم را نپذیرفته و ما را در شکل جدیدی از بی حقوقی قرار داده است. ما ساکت ننشستیم و برای رساندن صدایمان و حقانیتمان در مقابل سازمان ملل، از سازمانها و احزاب و دفتر حقوق بشر و کانون وکلا و دانشجویان در ترکیه

یاری گرفتیم. البته همه کارها را زیر نظر واحد فدراسیون در ترکیه انجام دادیم. ما در این روزهای سرد با فرزندانمان مقابل یوان دست به تحصن زدیم و چندین بار توسط پلیس دستگیر شدیم اما هر بار با تلاش فدراسیون مجبور گردیدند آزادمان کنند. در مقابل این سؤال که حقوقمان را از کجا طلب کنیم همه مراجع از خود سلب مسئولیت می کنند. ما در جمهوری اسلامی و در ترکیه شاهد بی حقوقیهای پی در پی بوده ایم اما برای رسیدن به دنیایی که حقوق ما و فرزندانمان رعایت شود، فرزندانمان از یک زندگی شاد، آزاد و برابر برخوردار باشند و یک عمر شاهد ظلم دین و مذهب اسلام و شاهد جنایت و بی حقوقی نباشند مجبوریم مبارزه کنیم.

رساندن فرزندانمان ما به آن شرایط به ما امیدی میدهد که در این راه مبارزه کنیم. در این مبارزه، افراد و سازمانها و احزاب زیادی ما را از دل و جان مورد محبت و حمایت قرار داده اند. از جمله فدراسیون و حزب کمونیست کارگری، آقای فرشاد حسینی، کیوان جاوید،

هژیر سعیدی و علیرضا و بابک و هادی و ... همچنین خانم شیوا محبوبی و نسرين رمضانعلی. ما زبانمان قاصر از تشکر است. اما باز هم خواهش می کنیم ما را یاری کنید.

به فدراسیون

کمک مالی کنید!

* کمک مالی شما به ما امکان می دهد تا بتوانیم با دست بازتری در مقابل دول غربی که در تلاش نابودی قطعی حق پناهندگی اند، قوی تر و بین المللی تر مبارزیمان را سازماندهی کنیم.

* کمک مالی شما به ما امکان می دهد تا بتوانیم از پناهجویان ایرانی در کشورهای ترکیه، عراق، پاکستان و آذربایجان با قدرت بیشتر دفاع کنیم

جهت ارتباط با تشکیلاتهای هم مرز با ایران،

لطفاً با نسرين رمضانعلی با شماره تلفن

زیر تماس بگیرید: 00491725350946

پناهندگی حق همه زنانی است که از اسلام سیاسی می گریزند!

این ضد قوانین رسمی پناهندگی است.

رادیو انترناسیونال، آیا شما برای این حرکت از واحدهای دیگر فدراسیون در کشورهای مختلف هم استفاده میکنید؟ یعنی میخواهید این اعتراض را سراسری کنید؟

اسماعیل مولودی: البته ما تلاش خود را در سوئد بکار میگیریم و در تلاشیم با سازمانهای دیگر سوئدی مثل حقوق بشر و صلیب سرخ همکاری کنیم. چه اعتراضات اجتماعی و چه دیپلماسی. اگر لازم باشد قطعاً از واحدهای کشورهای دیگر هم استفاده خواهیم کرد زیرا امر پناهجویان امروز در کل اروپا تقریباً به یک شکل است. این یک همکاری وسیع میخواهد.

رادیو انترناسیونال: با تشکر از شما و موفق باشید. اسماعیل مولودی: تشکر برای وقتی که در اختیار من گذاشتید. این مصاحبه روز ۲۴ ژانویه ۲۰۰۴ از رادیو انترناسیونال پخش شد.

جوابی باشد به راسیسم دولتی. مثلاً در سوئد وزیر امور مهاجرین اخیراً پیشنهادی به پارلمان داده که حق فرجام خواهی را از پناهجویان بگیرد. ما در این رابطه نامه ای اعتراضی نوشتیم و سعی میکنیم در هفته های آینده یک اعتراض وسیعی در رابطه با این پیشنهاد راه بیندازیم.

رادیو انترناسیونال: آیا هیئت دولت به این پیشنهاد واکنشی نشان داده؟

اسماعیل مولودی: پیشنهاد از طرف دولت است و وزیر امور مهاجرین جزو خود دولت است و با توافق آنها این کار را کرده. ولی بحثی که پررئوز در پارلمان سوئد بود و من دنبال کردم یک سری بحثهای مخالف در این رابطه وجود دارد. پیشنهاد وزیر امور مهاجرین در ۶

بند است که مهم ترین و بدترینش این است که حق فرجام خواهی را از پناهجویان میگیرد. یعنی وقتی پناهجویی اولین جواب رد را میگیرد دیگر حق فرجام خواهی ندارد و اخراج پناهجو فوراً باید اجرا شود.

پذیری و مسئله خود پناهجویان دو حوزه مختلف کار ماست. بخشی برخورد به سیاست پناهنده پذیری دولت است که ما همیشه در ارتباط با آنها هستیم و به سیاستهایشان برخورد میکنیم. بخش دیگر آگاه کردن پناهجویان به حقوق خود است. مثلاً در مورد مسائل حقوقی و یا اینکه آشناییشان با جامعه سوئد است. وضعیت پناهجویان در کل اروپا غیر انسانی و غیر قابل قبول است سوئد هم از این قاعده مستثنا نیست. برخورد به سیاست پناهنده پذیری همیشه یکی از عرصه های درگیری و بحث ما با دولت سوئد است و در سطح فدراسیون یکی از عرصه ها جدی کار ماست. اصلاً وجود فدراسیون اساساً بر دفاع از حقوق پناهجویان پایه ریزی شده. رفیق منصور حکمت به همین منظور فدراسیون را پایه گذاری کرد تا از انسانهایی که مجبور میشوند کشور خود را ترک کنند دفاع کند و صدای آزادیخواهی انسانها باشد در مقابل دولتهایی که حقوق انسانها را زیر پا میگذارند بایستد و

به یاد دختری که

در سوئد کشته شد!

کردند. تمام روزنامه های سراسری و محلی پایان فستیوال را با عکس بزرگ پروین کابلی و سخنرانی اش در مرکز شهر گوتنبرگ به چاپ رساندند. تلویزیون غرب سوئد مصاحبه من را در مورد قتلهای ناموسی پخش کرد. رادیو پ ۱ سوئد مناظره ای در روز سالگرد قتل فادیمه داشت که من در این میزگرد تلفنی شرکت و در سراسر سوئد و اسکاندیناوی پخش شد. انسانهای آزادیخواه در جامعه سوئد طرفدار بحثهای ما هستند و از فعالیتهای ما پشتیبانی میکنند. بیشترین انرژی را از اینجا میگیریم. رادیو انتر ناسیونال: حال برگردیم به مسئله پناهندگی، همچنانکه اشاره کردید یکی از عرصه های کار فدراسیون کار در مورد مسئله پناهندگی است. امروز وضعیت پناهندگی را چگونه میبینید؟ اسماعیل مولودی: سیاست پناهنده

چند خبر مهم پناهندگی "کمپین عفو بین الملل"

اتحادیه کارگران پست کانادا از حق پناهندگی نازیلا و فریده حمایت کرد!

اول کودکان، کمپین دفاع از حقوق زنان در ایران، کمیته بین المللی علیه سانسور، ۳۴ نفر از دانشجویان دانشگاه آنکارا.

همچنین در همین رابطه واحد ترکیه فدراسیون ملاقاتهای متعددی با شخصیتها و سازمانهای مدافع حقوق زنان و مترقی داشته است و در راستای همین فعالیتهای واحد ترکیه فریده و نازیلا مصاحبه هایی با روزنامه های ترکیه داشته اند. واحدهای فدراسیون در کشورهای مختلف با دفتر سازمان ملل در آن کشور جهت فشار بر دفتر این سازمان در ترکیه و جریانات و مراجع مدافع حقوق زنان جهت جلب حمایتشان تماس گرفته اند. ما بار دیگر از همه افراد و سازمانهای انساندوست و مترقی دعوت میکنیم که به کمپین ما برای نجات جان نازیلا محمد حسنی زمانی و فریده اسدی پیوسته و با امضا طومار و ارسال نامه اعتراضی به دفتر سازمان ملل در ترکیه خواهان پذیرفتن حق پناهندگیشان شویم. حق پناهندگی حق همه زنانی است که از دست اسلام سیاسی گریخته اند.

لطفا طومار حمایت از نازیلا و فریده را با مراجعه به آدرس زیر امضا نمایید:

نامه های اعتراضی خود را به دفتر سازمان ملل در ترکیه ارسال نمایید:
آدرس را در سایت فدراسیون پیدا کنید.

همبستگی — فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی — پروژه زنان پناهجو

۱ فوریه ۲۰۰۴

در ادامه کمپین سراسری فدراسیون سراسری پناهندگان ایران در حمایت از نازیلا محمد حسنی زمانی و فریده اسدی، اتحادیه کارگران پست کانادا با ۵۵۰۰۰ عضو طی نامه ای به دفتر سازمان ملل در ترکیه ضمن ابراز نگرانی از وضعیت این دو زن پناهجو خواستار بازگشایی پروندهشان و پذیرش حق پناهندگی آنها شد.

نازیلا محمد حسنی زمانی و فریده اسدی دو پناهجویی که همراه فرزندان در اعتراض به بسته شدن پرونده شان از سپتامبر ۲۰۰۳ تحصن خود را مقابل دفتر سازمان ملل ترکیه آغاز کردند. این دو پناهجو چندین بار توسط پلیس ترکیه دستگیر شدند که با تلاشهای فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی و حمایتهای وسیع افراد و سازمانهای مترقی ترکیه و سایر کشورها آزاد گردیدند.

در ادامه این مبارزات، این دو پناهجو به دلیل مصون ماندن از دستگیری مجدد که هر بار با همکاری UN صورت میگرفت، از چند روز قبل تحصن خود را در دفتر سازمان حقوق بشر ترکیه شروع کرده اند. لازم به ذکر است که فریده و نازیلا از فعالین شناخته شده حقوق زنان و پناهندگی در ترکیه میباشند و تاحال تعداد قابل توجهی از افراد، سازمانها و مراجع انساندوست و مترقی در داخل ترکیه و در سطح بین المللی با امضا طومار و ارسال نامه اعتراضی به سازمان ملل خواستار بازگشایی پرونده شان و پذیرفتن آنان شده اند. از جمله این سازمانها و مراجع میتوان به سازمانهای زیر اشاره کرد:

European Women's

همچنین شامل محدودیتهایی در زمینه شرایط پناهندگی فرجام خواهی ها و حق پناهندگی برای همجنس گرایان نیز میباشد. در زمینه های الحاق خانواده و ازدواج خارجی در دانمارک نیز محدودیتهای جدیدتری در نظر گرفته شده. زوجیهایی که براساس قانون الحاق خانواده اجازه اقامت در دانمارک دریافت کرده اند چنانچه طی این هفت سال از هم جد شوند باید به کشورهای خود بازگردند. این قانون عواقب خطرناک و فاجعه آمیزی را میتواند بخصوص برای زنان و کودکانشان ایجاد کرده و عملا حق جدایی را از آنان سلب میکند.

میزان ورود پناهجویان به دانمارک از سال ۱۹۹۳ که ۱۴۳۴۷ پناهجو بوده بدنبال این سیاستها بشدت کاهش یافته و ۸۳۸۵ پناهجو در سال ۲۰۰۱، و ۶۶۶۰ نفر در سال ۲۰۰۲ و بالاخره ۳۵۰۰ پناهجو در سال ۲۰۰۳ تنزل داشته است. دولت دانمارک با مجموعه تعرضاتش به حقوق پناهندگی آماج انتقادات وسیعی چه در داخل دانمارک و چه در اتحادیه اروپا واقع شده است.

اعتراض سراسری در اروپا در دفاع از پناهندگان بسیاری از کشورها و شهرهای اروپا روز های آخر ژانویه سال جاری شاهد موج وسیع اعتراضات مردمی نسبت به محدودیتهای هر چه بیشتر به حقوق پناهندگی بود. این تظاهراتها که تحت نام روز اعتراض اروپایی در ۳۱ ژانویه همزمان در ۳۸ شهر اروپا و در کشورهای فرانسه، ایتالیا، آلمان، سوئیس، بلژیک، اتریش، انگلستان، اسپانیا و یونان صورت گرفت. سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی در این روز برنامه های مختلفی از تظاهرات گرفته تا سمینار و کنفرانس و نمایشگاه برای جلب حمایت گسترده تر افکار عمومی کشورهای خود در خصوص بازداشت و اخراج پناهجویان، و محدود کردن و سخت تر کردن شرایط پناهندگی در اروپا و در مجموع علیه دژ اروپا سازمان دادند.

دییپورت یک پناهجو ی ایرانی از ژاپن و دستگیری وی توسط جمهوری اسلامی بنا به گزارش سازمان عفو بین الملل یک پناهجوی ۵۱ ساله ایرانی که در ژاپن مذهب خود را تغییر داده بود پس از دیپورت به ایران توسط نیروهای جمهوری اسلامی دستگیر میشود. وی در اکتبر سال ۲۰۰۳ پس از رد درخواست پناهندگی اش توسط وزارت مهاجرت ژاپن در اکتبر ماه سال ۲۰۰۳ توسط پلیس ژاپن دستگیر و به ایران دیپورت شده و چند روز بعد توسط نیروهای اطلاعاتی جمهوری اسلامی دستگیر میشود. در گزارش سازمان عفو بین الملل همچنین قید شده که از اول سال جاری نیز تعداد ۴ پناهجوی ایرانی دیگر به ایران دیپورت شده اند که از این میان تنها یک پناهجو موفق شده پس از دیپورت در امان بماند.

این سازمان ضمن انتقاد شدید به سیاستهای ضد انسانی دولت ژاپن در خصوص پناهندگان دولت این کشور را به نقض تعهدنامه های بین المللی در حمایت از پناهندگان و کنوانسیون علیه شکنجه محکوم کرد. دولت ژاپن از پاییز سال گذشته سیاست سخت تری را در قبال پناهجویان بخصوص پناهجویان فراری از کشورهای اسلامزده اتخاذ کرده است. بنا به گزارش خبرگزاریهای ژاپن دولت ژاپن در نظر دارد بیش از ۲۵۰۰۰۰ پناهجوی غیر قانونی در ژاپن را طی مدت ۵ سال آینده به کشورهای خود دیپورت کند.

خیزهای جدید دولت دانمارک علیه پناهندگان دولت دانمارک گامهای بیشتری برای تعرض به حقوق پناهندگان برداشته است. دولت دانمارک در این خصوص لایحه ای را آماده نموده که از جمله محدودیتهایی برای حق تابعیت اتوماتیک کودکان غیر دانمارکی متولد دانمارک ایجاد مینماید. لایحه جدید دولت که به احتمال زیاد در پارلمان نیز بتصویب برسد، شامل تعرضات دیگری به حقوق پناهجویان و پناهندگان در دانمارک میباشد. از جمله طولانی کردن پروسه های صدور اقامتهای دائم، که قبلا پس از سه سال داده میشد و این رقم در لایحه جدید به هفت سال رسیده است. لایحه جدید

<http://www.petitiononline.com/ifirwpnf/petition.html>

صدای انترناسیونال

را هر شب ساعت ۹ به وقت تهران
روی طول موج ۴۵ متر برابر با ۷۴۹۰
کیلو هرتز گوش کنید!